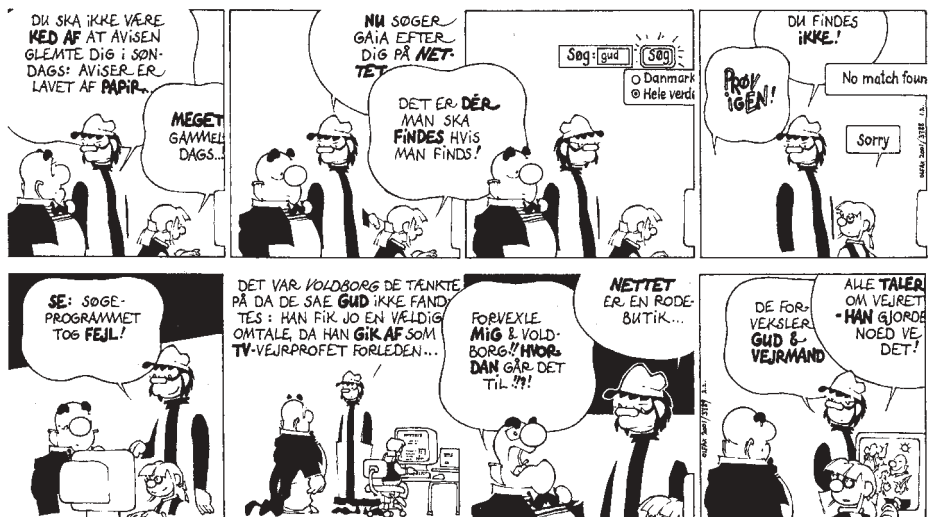

Mariager
kirke
og sogn

27. årg. nr. 4

Oktober - November
December 2005

Julegudstjenester

Bemærk, at der også i år er tre »juleaftensgudstjenester«:
Kl. 11, kl. 14,30 og kl. 16.00.

Nytårgudstjeneste

Efter nytårgudstjenesten serverer menighedsrådet et glas champagne, mens vi ser på raketter over byen.

Indholdsfortegnelse

Fugleinfluenza... - K. E. Lægsgaard	3
Let som en sommerfugl - Knud Erik Lægsgaard / Mikael Ustrup	9
Menighedsrådet arbejder - Peter Toubøl	10
Peter og ildåben - Peter Toubøl	12
Brev til Gud fra Nanna - Nanna	13
Hånden - Vibeke Guldborg	14
Trudsholm - Vibeke Guldborg	15
Gudstjenester / Arrangementer	16-17
Hallo! Er der liv i fjorden? - Mikael Ustrup	18
Gensyn med Uganda - Anne Toubøl	20
Sogneindsamling »Uganda« - Peter Toubøl	22
Kirketjenerhilsen fra Hawaii - Gitte K. Christensen	23
Maskinstormer / naturelsker i septembersol - Britt Lægsgaard	26
Jacobs sakramenter - Jacob	30
Siden sidst og adresseliste	31

Forsidebillede: Mariager Kirke. Foto: Peter Toubøl

Fugleinfluenzaepidemi

Trækfugl eller and

Danmark er højrisikoland for udbrud af den frygtede fugleinfluenza, siger eksperter i EU. De mange trækfugle, som mellem-lander hos os, og som vi hidtil har glædet os over, er nu pludselig set som en trussel.

Nogle store danske virksomheder sikrer sig og medarbejderne ved at indkøbe medicin. Det er ikke muligt at sige, om de gør det for at sikre deres egne medarbej- deres liv, eller de gør det for aktionærens skyld. Det vil jo være en stor fordel for virksomheden, hvis netop den kan køre videre, mens andre virksomheder ligger underdrejede og arbejderne er internerede eller døde. Det kunne jo være, at hele vor politiske diskussion om efter-

løen ville løse sig selv, hvis der kun bliver medicin til dem under 60 og dem, der er ansat i vitale virksomheder og på vigtige poster i samfundet - politi, politikere m.fl. Vi ved ikke, om det ender med at blive en trækfugl eller en and, men medierne spiller spillet, det spændende spil om liv og død.

Døden har altid fascineret mennesket. Det ukendte land bagved, i Guds hånd, paradiset eller helvede, eller måske et uendelig stort ingenting. Efter jordbærsæson og agurketid er det nu terrortid og fugleinfluenzadag.

Døden er et sikkert hit, og den er stadig - selv med vor forfædres lægestand og medicinalindustri - næsten 100 % sikker.

**At sige verden ret farvel
i livets gry og livets kvæld
er lige tungt at nemme
det lærtes aldrig her på jord...**

Sådan begynder Grundtvig sin store salme om det, som han frygtede mest af alt på jord, den død, som næsten aldrig kommer tilpas, hverken i livets gry eller i livets kvæld. Selv om hans tro på, at livets Gud vil skabe sit rige på ny, ikke blot

for de særligt udvalgte, men for alle de mennesker, han elsker, kloge og dumme, tykke og tynde, gode og onde, og selv om han vidste med hele sin sjæl, at Gud vil være hos sin skabning i evighed og vil tørre hver tåre af øjet. Selv om hans tro

K. E. Lægsgaard: *Sort Sol*. 2000.

på at Gud kan og vil gøre hvert eneste af de mennesker, vi bærer til graven med gråd, til salige, lykkelige i Guds rige, så er afskeden, om blot for en tid, hos rige og fattige, hos landevejens færende - og arveprinsener og prinsesser - hos gode og onde, hos mennesker med og uden tro på Gud, så er afskeden - kort eller lang - ikke til at lære - ikke til at bære. Døden er godt mediestof, fordi forladthed er ubærlig. Sorg kan aldrig behandles som andet end en kærlighed, der er blevet hjemløs, det er det, der gør den ubærlig for os hjemmeføddinger, der elsker - også livet.

Min død eller vores død

Vi lever i moderne tid, i en tid, der er præget af individualisme. Det er enkeltmennesket, det gælder. Mig og mit liv, det gælder.

Der kan være noget dybt skræmmende i at dyrke selvet, og på et tidspunkt er

kende, at jeg, denne ganske særlige og enestående, skal dø. På Kingos, Brorsons og Grundtvigs tid talte man mere om vi end om jeg, fællesskabet var det centrale. Der var fællesskab i nationen, i sognet, i slægten, i den nære familie, i kirken og troen. Et overlevelsens fællesskab. Et erindringens fællesskab.

Men på et punkt var situationen fuldstændig omvendt - talen om døden. Alle de gamle salmedigtere talte om *min* død, det at *jeg* skal dø. I døden vidste de gamle, at her var de pludselig helt alene. Alle moderne mennesker, og med dem også moderne salmedigtere, taler hellere om vi, der skal dø, vi der sørger, vi der måske bliver ramt af fugleinfluenzaen. Her i den situation, hvor enkeltmennesket virkelig er alene, virkelig er et selv, gemmer vi os i et vi. Vi skal uheldigvis dø, og vi sørger nu over dem, vi har mistet. Her hvor vi virkelig er et jeg over for Herren selv, gemmer vi os i mængden af dødelige og

sørgende. Hvorfor vil vi ikke være alene der, hvor vi netop er alene? Er det, fordi vi er bange for at blive snydt? Er det, fordi vi ikke helt kan tro på, at det er de døde, der er de heldige, salige, som der står i teksterne, vi læser til Alle Helgens søndag, at der hvor »håret ej gråner og tid har ej tand«, på Guds sted, »himmerigs dejlige ø«, der, hvor han eller hun er, som du savner, og der, hvor jeg skal hen, er, skønt livet på jorden er fagert, endnu dejligere.

*Dejlig er jorden,
prægtig er Guds himmel,
skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.*

»At sige verden ret farvel... det lærtes aldrig her på jord, var, Jesus, ej du i dit ord hos os, som du er hjemme«. Når afskeden, trods Ingemanns søde ord er så tung at nemme, er der kun ét at holde fast ved, siger Grundtvig, det er Hans ord, Hans løfte, der står lige stærkt her i Mariager i dag, som det står hjemme hos Ham selv, i Guds rige. Jesu ord på, at Han er med os, hvad der så end sker.

Døden er bekymringens ophør - det er ikke de døde, der sælger aviser

Ved en begravelse skal vi søge at forlige os med bruddet; ved Alle Helgens gudstjenesten mødes alle vi, der mindes og markerer, at vi med gråd har båret én til graven. Vi pointerer, at den døde er død. Men vi markerer ikke blot, at han eller hun er død, vi markerer på hans ord, at de er i hans hånd, hans skaberhånd. »Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde, han er ikke her, han er opstanden«, sagde englen i graven, da kvinderne kom påskemorgen. Hvorfor leder I, han eller hun er der, hvor der er bedre at være, og hvorfra den døde og opstandne

ikke ønsker at komme tilbage, men vil møde dig. »Herrens venner ingen sinde mødes skal for sidste gang«, skriver salmedigteren Schjærring.

Min mor, der døde forrige år, sagde med gråd, da min far blev begravet i 1987: »En dag - om kort eller langt vil han vende sig og sige: Jamen Gudrun, er du allerede der?«

Hvad enten du trygt overlader i Guds hånd at tage vare på dine døde og på din egen død, eller døden i din tro blot er en vendt tilbage til den jord, hvoraf du er kommet, er det ikke de døde, der sælger aviser. Det er bekymringen for døden, der er in i individualistens tid, hvor verden går til grunde med den enkelte, hvor verden kun er til, så længe du er til.

Bekymringens ophør åbner for erindringens forsoning - trods november

Efterårets lange strenge måned, mørket, regnen, forfaldet, døden og depressionernes måned, så skærende ubærlig smuk, når den hvide sol farver i guld og rødt og rynker. Det ubærlige i forfaldets fremadskriden, mindelsen om, at hvert menneske, du elsker, skal mistes, til du mister dig selv, mindelsen om, at kærligheden en dag bliver hjemløs hos dig, for hvem det males i novemberbilleder.

Lige så stor som din sorg er, lige så stor er din kærlighed.

Så kommer dagene derpå. Dagene der klæder den elskede i Guds erindrings forsonende og sande lys. Det lys, som vi ikke altid så, fordi der var så meget forstyrrende i dagligdagen, så meget november- og decembermørke, så meget, vi skulle nå inden, så meget, vi ikke fik talt om, men skulle nå at sige engang. når - - - så meget vi havde travlt med, så meget, der skuffede os, og som vi skuffede med. Det lys, som vi på Herrens dag skal se hinanden i, det sande lys, får vi et billede på i den forsonende erindrings

Foto: Michael Ustrup.

lys. Vi kender det, når vi ser et billede alt for tæt på, eller i mørke, så har vi svært ved at se, hvad det forestiller, - og værre bliver det med årene. På afstand i tid og rum ser vi sammenhæng, og i Guds lys i evigheden kastes ingen skygger. »Nu ser vi som i et spejl, men da skal vi se ansigt til ansigt«, siger Paulus.

De store spørgsmåls dag
– svarene blæser ikke i
vinden eller står i avisen,
men kræver et hus,
der rækker til himlen og
poesiens sprog

Vi kommer i Guds hus på Alle Helgens dag for at stille de spørgsmål, som er så store, så det kun er her, der er rum for dem.

*Når sorgen rammer mig og mine kære,
bliver kærligheden tyngde i mit sind.
Mens tusind, tusind ansigter kan være
i sjælens spejl med lethed lukket ind,
bliver ansigtet der vendes bort i død,
til mørke i mit øjes spejle-glød.*

*Hvor kunne du, min Jesus og min Fader,
du, som er Gud for jord og himmel med,
som skyld og skam alene os forlader,
om, kun så kort, dig vende fra vort sted?
Gik du for at berede bolig der,
så vi kan møde dem, vi savner her?*

*Ja, mødes er vel mer end du har lovet,
dog intet bedre kan jeg tænke på,
når kærligheden har i sorgen sovet,
end til den elskede igen at gå.
Til løfterne kan hjertet glæde sig,
og ingen kan ta' glædens ord fra mig.*

Sådan skrev jeg om glæden, der bliver til sorg, kærlighedens lethed, der bliver til tyngde, og erindrings lys der tændes og får lov til at blive til troen på et gensyn med de salige, dem der er gået fra os forud til ham, der klæder dem i nådens lysklædning.

Nådens lysklædning er den klædning, vi i erindringen klæder vore kære i. Ikke sådan, at vi ikke ser dem, som de var i styrke og i svaghed. Vi ser dem realistiske i lys, men uden at dømme dem som andet end som dem vi elskede, og som vi en dag skal se i Guds flod af lys, når han en gang henter os, ramte af en bil eller en influenza eller en meteor eller alderdommen.

Grundtvig siger det sådan:

***Kom, i den sidste nattevagt,
i en af mine kæres dragt,
og sæt dig ved min side,
og tal til mig, som ven med ven,
om, hvor vi snart skal ses igen
og glemme al vor kvide!***

Digterne står på skuldrene af Grundtvig for at sige ordene, som Jesus har lovet både hos os og hjemme hos Gud. Lars Thunberg skriver: FLOD AF LYS:

**De, som er gået, mener
til min forfærdelse:
Det er en flod af lys
lige ud i mørket,
Men først når du er helt derinde
og ikke længere kan se
din hånd for dig
er dette lys så tæt på,
at du kan skylle gråden af dine øjne.**

**Dets skum, som svulmer op af natten
- et smil med hvide hænder –
- trækker dig ind i en hvirvel
- af fred.**

Se digteren her tør sige jeg, ligesom vi skal turde i tro ligesom Grundtvig turde sige i tro, selv om han aldrig kunne få nok af liv og kærlighed på jorden:

***O, lad mig i min sidste stund
det høre af din egen mund,
som ånd og liv kan tale,
hvor godt der er i Himmerig,
og at du stol har sat til mig
i dine lyse sale!***

Foto: Peter Toubøl

Ikke døden, men bekymringen sælger

Jeg erindrer i den kolde krigs dage den store bekymring for atombomber. Siden bekymringen for radioaktivt nedfald fra nedsmeltede kernekraftværker. Det solgte jodtabletter i utrolige mængder. Disse tabletter er nu for længst forbi sidste anvendelsesdato.

Der er ikke noget forkert i, at vi bruger vores intelligens til at beskytte os imod farlige sygdomme eller terror eller naturkatastrofer, men bekymringen gør noget ufærdeligt ved os, hvis den sælger vor medfølelse til medicinalfirmaerne og vor glæde over trækfuglene til eksperterne i EU, og vores livsangst og dødsangst for-

kramper livet i overvågning og neurotisk forberedelse på katastrofer.

Livet bliver for lille og for sort, hvis det kun bliver en egoistisk kamp for at overleve. Troen på, at både du og dine er i Guds hånd både i livet og i døden, lader dig bade i en flod af lys. Der er, som Luther siger det, to slags bekymring. Den første er gavnlig. Den gælder dig og dine kære og dit ansvar for i dag for livet; den anden bekymring er skadelig, den gælder alt det i morgen, der er i Guds hånd.

Hver dag har nok i sit, så lad os på hans ord gøre som fuglene, der ikke udsætter dagen for det store træk, men lever nu, hvor hver dag har nok i sit.

Knud Erik Lægsgaard

Allehelgensgudstjeneste

Søndag den 6. november kl. 10 er der Allehelgensgudstjeneste. Ved denne gudstjeneste tænder vi lys for og oplæser navne på dem, der er døde i Mariager Sogn i det forløbne år. Kom og vær med sammen med de pårørende til denne stærke traditionsrige gudstjeneste.

Let som en sommerfugl

*Let som en sommerfugl,
svæv mellem blomst og løv,
flyver hver glædesdag
drysses med solens støv,
tankeløs flitterflugt,
soltørstig' tidsfordriv,
det er støvbåret liv.*

*Menneske rejst af støv
alt bliver støv igen,
kort er din blomstringstid,
hvor vejres støvet hen?
Dage i gyldenguld,
sol af i går er gold,
liv er i dødens vold.*

*Gråd over støv til støv,
jordbunden drømmeliv.
Gud, rejs af støv igen
håb med dit skaberliv - -
bliv jorden tro og hør:
Gud stiller gråd og tørst -
gør alt til intet først. -*

*Kristus gav støvet håb,
solbrudt er mørkets brod -
soldrukne kvindesyn
afløste støvets lod - -
intet er sikkert mer' ,
dødsnatten gudsforladt,
gudløste liv, så at:*

*Knuget af liv og død
engles og ånders magt -
trods støvets trodsighed
ligeglad livsforagt,
rækker den kærlighed,
Gud har i graven lagt,
støvet en evig pagt. - -*

K. E. Lægsgaard

*Hør salmens melodi af
Mikael Ustrup på
www.mariagerkirke.dk
under 1 tekstrække,
Alle Helgens søndag.*

MENIGHEDSRÅDET ARBEJDER

Fotos: Peter Toubøl

Konfirmandlærer ansat

For at aflaste sognepræsten har Stiftet indstillet, at der bliver ansat en konfirmandlærer til at hjælpe med undervisningen af de tre hold konfirmander, som starter i år.

Menighedsrådet har ansat hjælpepræst Jørgen Lomholt Husted, Randers, som konfirmandlærer pr. 28. august. De to præster vil skiftes til at have de forskellige hold, ligesom de også i fællesskab vil gennemføre selve konfirmationen.

Jørgen Lomholt Husted er hjælpepræst i Haslund og Ølst sogne og fungerer desuden som timelærer i litteratur på Lille-skolen for Voksne i Randers. Jørgen er 51 år, spiller guitar og violin, synger i kammerkor og er gift med musiklærer Karin Skjøttgaard. Sammen har de to piger.

Vi ønsker Jørgen velkommen og glæder os til samarbejdet.

Sommerfesten

Endnu engang en vellykket SOMMER-FEST i præstegårdshaven. 68 optimistiske personer trodsede de dårlige vejrudsigter og troppede op og nød en dejlig eftermiddag under parasollerne. Knud Erik sikrede med sine gode forbindelser opad, at der var tørvej. Gitte og »De Gode Mænd« leverede en pragtfuld underholdning. Assens Taxa sendte fire biler, så alle blev bragt hurtigt frem og tilbage. Vi siger TAK til alle, der hjalp, og til Anni for blomsterne til bordene!

Besøg af Arbejdstilsynet

Onsdag d. 24. august havde vi besøg af arbejdstilsynet (AT), som ville »screene« kirkens arbejdspladser. De forskellige arbejdsmiljømæssige forhold blev gennemgået for organist, kirketjener og kirkegårdspersonalet. Besøget tog 3 timer, og langt det meste var i orden, men vi blev

også klogere og har modtaget to påbud med posten.

Vores arbejdspladsvurderinger skal opdateres, og der mangede vejledninger og produktblade på de malinger og rensesvæsker, vi bruger. Vi får tre mdr. til at få forholdene bragt i orden, og så får vi forhåbentlig skiftet »den sure smiley« ☹ ud med en glad ☺!

To receptioner

Receptionen i anledningen af sognepræstens 60 års fødselsdag d. 25. juli blev godt besøgt. Der var lavet mad og købt ind til 200 personer, og langt det meste af den pragtfulde mad blev spist. Det var Simon Lægsgaard, der stod for maden.

Biskop Kjeld Holm, der for øvrigt selv fyldte 60 her i sommer, holdt en meget flot tale for Knud Erik.

Tak til alle der havde mulighed for og lyst til at møde op.

Formand, næstformand og kirkeværge var sammen med præsteparret til reception på Diakonhøjskolen i Højbjerg i anledning af biskop Kjeld Holms 60 års dag. Vi medbragte en gave på vegne af Mariager, Falslev og Vindblæs sogn, som bestod af to smukke kopier af middelalderglas samt spændende økologiske øl og chokolade.

Kirken kalket

Her ved begyndelsen af september er kalkningen af kirken afsluttet. Det sker

hver 3. år, så nyd endelig kirken i al dens glans. Samtidig med kalkningen bliver vinduerne pudset udvendigt, ligesom tagrenderne bliver renset og murankrene m.v. bliver malet.

I foråret var der også vinduespudserne inde i kirken for på meget lange stiger at pudse den indvendige side af ruderne. Bestemt et arbejde for specialister. Prisen for kalkningen er på ca. 131.000 kr. inkl. moms.

Handy mænd

Det er ikke til at undvære »handy mænd«, og heldigvis er der altid et par stykker, som er parate til at ofre et par timer på forskellige reparationsopgaver.

Her i sidste omgang gjaldt det vores borde i Sognegården. De tåler desværre ikke, at man prøver at flytte dem, uden at man samtidig løfter dem, eller at nogen sætter sig op på dem. Så derfor havde mange af dem fået løse ben eller helt mistet dem.

Vi takker vores kirkeværge Jørgen Kruse og tidl. menighedsrådsmedlem Bent Walbom for reparationsarbejdet.

Lyd & varme

Intet nyt (ved redaktionens slutning) - hvilket forhåbentlig er godt nyt.

Orgel

Kirkens arkitekt Ebbe Marxen har været i Frankrig i juli måned for sammen med orgelbygger Bernard Aubertin at fastlægge den endelige udformning af kirkens nye orgel. Når dette kirkeblad udkommer, skulle forslaget gerne være til behandling i Århus Stift med henblik på godkendelse fra de forskellige myndigheder.

Sidste nyt fra menighedsrådet

»Sidste nyt fra menighedsrådet«, skrevet af formanden, finder du på kirkens hjemmeside (www.mariagerkirke.dk) i højre hjørne. Du kan også finde samtlige dagsordener og referater fra menighedsrådets møder på siden.

Peter Ulrich Toubøl

PETER OG ILDDÅBEN

En kirkefortælling.
Trilogien »Testamente«s 2. del:
Den ordrette genfortælling af Lukas' skildringer af Simon Peter.
Instruktør: Jakob Christensen.
Skuespiller og manuskript:
Caspar Koch.

Caspar Koch har tidligere gæstet Mariager Kirke med »Markus Evangeliet« og »Paulus - et spejl, en gåde«. Det har været nogle meget store oplevelser. Nu vender han tilbage med sit nyeste stykke »Peter og ilddåben«. Teksterne i stykket er hentet ordret fra flere kilder i det nye testamente og bliver dramatiseret af Caspar Koch, som anvender lys og billeder, ligesom også tilhørerne skal synge med på to salmer.

Stykket er, som de to forgående, finansieret af Mariager og Hem menighedsråd i samarbejde med Pinsekirken. Der er derfor fri entré og alle er velkomne **torsdag d. 27. oktober kl. 20.00 i Mariager Kirke.**

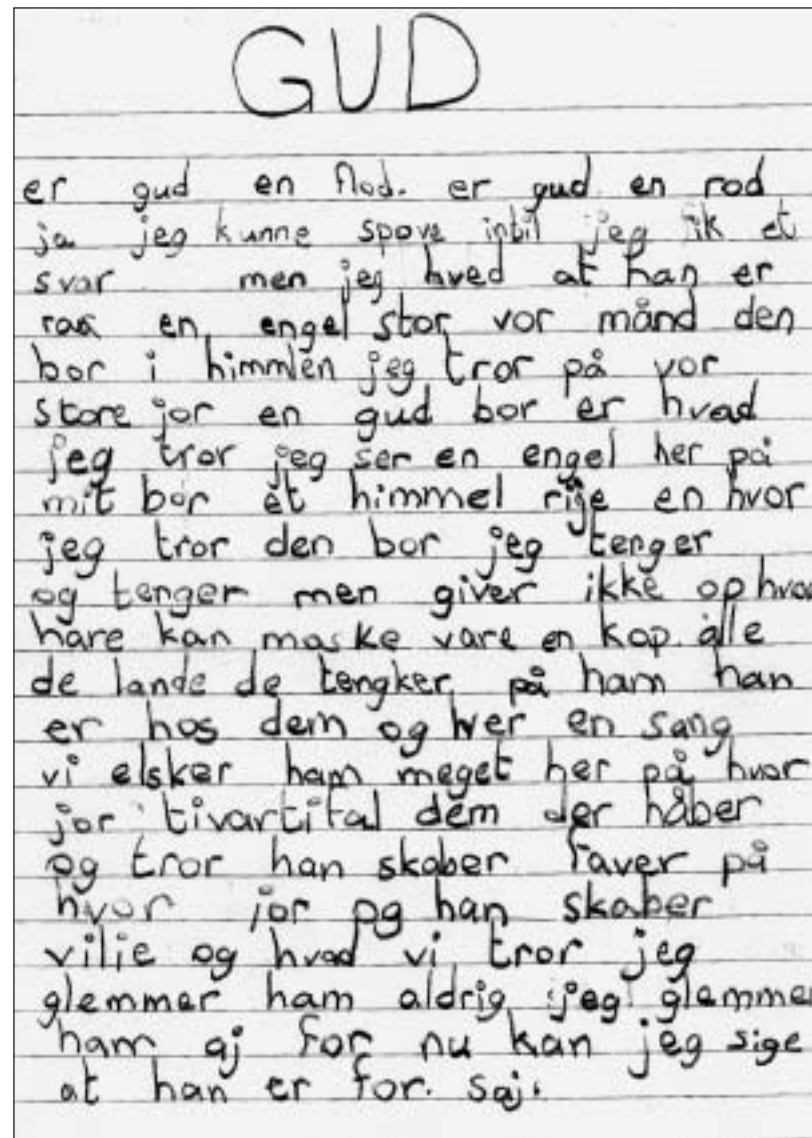
I pausen serverer vi i samarbejde med Skrødstrup Efterskole kage med en forfriskning til.

Caspar Koch skiver følgende om stykket:

Da Jesus møder Simon første gang, siger han: »Du er Simon. Du skal kaldes Kefas!« (det vil sige Peter).

Dermed fik Simon Peter uopfordret et navn og en opgave. Navnet beholdt han, da Jesus senere blev hans mester, og opgaven brugte han de næste par år på at finde ud af, indtil den pludselig stod lysende klar for ham: han skulle være talsmand for Helligånden, bærer af Guds kraft til menneskene.

Peter er en kontroversiel skikkelse i Bibelen. Han er den mest fremfusende, han elsker Jesus (men Jesus elsker Johannes!), og han bliver derved talerør for mange af disciplenes tvivl og mangel på tro. Han ejer ægte dramatisk stof.

Vi har til Kirke og Sogn modtaget et digt fra Nana. Hun var 8 år, da hun skrev digtet. Hun var »indvandret« fra USA efter ophold med sine forældre der, og havde kun gået i dansk skole i 4 måneder.

Nana skriver smukt om den Gud, der er en flod eller måske en rod. Den Gud, der bor i himlen og dog skaber alt her på jorden - han er bare for sej, - tivartifal. Min stavekontrol ville ikke godkende Nanas »i hvert fald«, men nu er det lagt ind, for det er bare for sejt.

Knud Erik Lægsgaard

Hånden

Nåden er en skaberhånd,
der rækkes dig fra oven,
kærlighed og helligånd
og grønne træ'r i skoven.

Skaberhånden spejles dybt
i men'skets ubevidste,
og fra sindets vide krypt
- som fugles lys på kviste -

strækker men'sket fingrene
og modta'r nådens gave:
livslust, sprød og klingrende
og grøn som Edens Have.

Vibeke Guldborg

Truds- holm

Skovsøens flade lå tyst og forglemt,
andemadsdækket, forladt og forstemt,
- tavshed og dybde og grøntone-mol -
fortidigt var den en grav ved en vold.

Træer i søen med rod under vand,
gemmende minder fra årenes spand,
strækker et grenenet, filtret, forsømt,
- tryglende hænder til vanrøgt fordømt -

Skovsøens flade, koldsindigt i ro,
rummer dog dybden, hvor drømmene bo';
under et ydre af mangel på liv
gror i det dybe, blandt rødder og siv

underbevidsthedens nådige kraft,
hjælpen, vi mennesker altid har haft.
Kom, lad os kigge i dybet og se,
hvad der kan ændre vor goldhed og ve.

Andemadsfladen af vissengrønt
skilles og afslører, uventet skønt,
åbning i dybet; jeg kigger, bli'r var:
himlen, der spejler sig, himmelblå, klar,

ædle, knudrede stammer af lind,
bladhang, der lysegrønt farver mit sind,
hele den herligt velsignede jord,
alt, hvad der fattes, så sjælen gror.

Skovsøens dybde og farlige grund
bringer os helse, må frygtes kun,
hvis vi glemmer, vort liv må pejles
dér, hvor himlen i skovsøen spejles.

Vibeke

Gudstjenester/arrangementer

Måned	Dag	Kl.	Dag/tekst	Prædikant
Okt.	† søndag	2. 10.00	19. s. e. trin./Mark. 2,1-12. Høstgudstj. *	K. E. Lægsgaard
	☞ tirsdag	4. 19.30	Højskoleaften i Sognegården	Georg Metz
	† søndag	9. 10.00	20. s. e. trin./Matt. 22,1-14	A. Breinegaard
	† søndag	16. 10.00	21. s. e. trin./Johs. 4,46-53	A. Breinegaard
	† søndag	23. 10.00	22. s. e. trin./Matt. 18,21-35	K. E. Lægsgaard
	🎵 tirsdag	25. 19.30	Sangaften i Sognegården	M. Ustrup
	☞ torsdag	27. 19.30	»Peter og ildåben«. Se bagsiden	Caspar Koch
	† søndag	30. 10.00	23. s. e. trin./Matt. 22,15-22	K. E. Lægsgaard
Nov.	† søndag	6. 10.00	Alle Helgens Dag/Matt. 5,1-12	K. E. Lægsgaard
	† søndag	13. 9.00	25. s. e. trin./Matt. 24,15-28	A. Breinegaard
	☞ tirsdag	15. 19.30	Højskoleaften i Sognegården	Overgaard/Haahr
	† søndag	20. 10.00	Sidste s. i kirkeåret/Matt. 25,31-46	K. E. Lægsgaard
	🎵 tirsdag	22. 19.30	Sangaften i Sognegården	M. Ustrup
	† søndag	27. 10.00	1. s. i advent/Luk. 4,16-30	K. E. Lægsgaard
	🎵 søndag	27. 16.00	Koncert, se omtale s.19	
Dec.	† søndag	4. 9.00	2. s. i advent/Matt. 25,1-13	A. Breinegaard
	🎵 søndag	4. 16.00	Koncert, se omtale s.19	
	† søndag	11. 10.00	3. s. i advent/Luk. 1,67-80	K. E. Lægsgaard
	🎵 søndag	11. 16.00	Koncert, se omtale s.19	
	† onsdag	14. 10.00	Julegudstj. for Fjordvangs pensionister	K. E. Lægsgaard
	† søndag	18. 10.00	4. s. i advent/Johs. 3,25-36	K. E. Lægsgaard
	† lørdag	24. 11.00, 14.30 og 16.00	Juleaften/Luk. 2,1-14	K. E. Lægsgaard
	† søndag	25. 10.00	1. juledag/Johs. 1,1-14	K. E. Lægsgaard
	† mandag	26. 10.00	2. juledag/Matt. 10,32-42	K. E. Lægsgaard
	† lørdag	31. 23.30	Nytårgudstjeneste	K. E. Lægsgaard

Salmerne til på søndag

kan ses og høres på kirkens hjemmeside
www.mariagerkirke.dk
 Se og hør også samme sted K. E. Lægsgaards salmeværksted med 158 nye salmer.

Kirkebil

Er du gangbesværet, bruger kørestol eller bare bange for de toppede brosten eller glatføre, så ring til
 Assens Taxi, Ole Holm Nielsen,
 tlf. 98 58 38 49.
 Kørslen er gratis for alle i sognet.

* Indsamlinger

Ved høstgudstjenesten samles ind til: Folkekirken Nødhjælp, KFUM og Ks sociale arbejde, Kirkens Korshær, Amnesty og andre nødhjælpsorganisationer. Der er brug for vores hjælp overalt i verden. Vi kan give af vores overflod.

Gudstjenester på Fjordvang

Fredag den 30. sep. kl.10.00. K. E. Lægsgaard
 Fredag den 28. okt. kl. 10.00. A. Breinegaard
 Fredag den 18. nov. kl. 10.00. K. E. Lægsgaard
Julegudstjeneste onsdag den 14. dec. kl. 10.00.
 K. E. Lægsgaard

Alle pensionister ude i byen er hjerteligt velkomne ved denne gudstjeneste.

*Alle beboere på Fjordvang bliver efter aftale med personalet adviseret om gudstjenesterne.
 Der indbydes til kirkekafe før gudstjenesten kl. 9.30.*

Sognepræsten fri for tjenester første uge i hver måned

Husk, at sognepræsten er fritaget for bryllupper og begravelser i den første hele uge hver måned. I denne uge varetager sognepræsten i Hem, Aksel Breinegaard, alle tjenester.

Hallo! Er der liv i fjorden?

Er der liv i fjorden?

Sådan lød en opfordring på en mail rundsendt til en række personer, der professionelt eller på græsrodsniveau beskæftiger sig med kulturtilbud her i kommunerne rundt om fjorden.

Meningen var, at vi skulle mødes ved en lille uformel sejltur med Svanen på vores smukke fjord og diskutere tiltag og udveksle erfaringer i forbindelse med kulturlivet i den kommende kommune rundt om fjorden. Mere derom senere.

At tage noget for givet

Jeg er født og opvokset i Skagen, men så først Michael og Anna Anchers hus 10 år efter, at jeg flyttede derfra. Det løb jo ingen vegne, konstaterede jeg. Skagens museum har jeg stadig til gode.

Om at prioritere

Hvorfor er vi altid så defensive? Hvis der ikke kommer ret mange mennesker til en klassisk koncert, er standardundskyldningen næsten altid, at det er enten for godt vejr eller for dårligt vejr. Lidt mere sublim er undskyldningen, at der er fodbold i tv, men en eller anden grund skal nok findes frem.

Et af musikhistoriens mest kendte og elskede værker, Eine kleine Nachtmusik, er på programmet ved koncerten d. 27. november kl. 16.00.

Et til lejligheden sammensat orkester bestående af:

*Susanja Nielsen, violin
AnnMari Nielsen, violin
Bjarne Stange Nielsen, bratsch
Aksel Nielsen, cello
Jens Holm, bas
Mikael Ustrup, cembalo
står for musikken.*

Der har mildest talt ikke været ret mange besøgende til sommerens netop afholdte koncertrække.

Skuffende bl.a. fordi der var nogle fremragende koncerter, der ikke fik det publikum, de fortjente.

Mere skuffende, fordi det simpelt hen ikke kan passe, at et sådant klassisk kvalitets-tilbud ikke vinder fodfæste blandt publikum rundt omkring Mariager Fjord!

Det må have været vejret! Der er ikke andre grunde, end det var for godt grillvejr, de dage, koncerterne fandt sted.

Vinterkoncerter

Det må jo så være løsningen.

De færreste griller jo i december!

Jeg har checket landsholdets kampprogram, og der skulle ikke være nogle umiddelbare sammenfald.

Femdagsprognosen på tekst-tv gav desværre ikke megen optimisme med hensyn til det perfekte koncertvejr i adventstiden (hvad det så end måtte være), men alle misteltene er forsøgt taget i ed.

Kulturmåned

Det første umiddelbare tiltag i forbindelse med sejlturen på Mariager Fjord var, at hele november måned bliver kulturmåned. Ikke på den måde, at der til lejligheden »opfindes« nye arrangementer, men de tiltag, som allerede var planlagt, bliver kanaliseret ud til et langt større publikum via fælles annoncering.

Et publikum, som forhåbentlig vil bevæge sig efter tilbudene - både denne gang og senere.

Eine Kleine Nachtmusik

I Mariager Kirke er der tre koncerter de første tre adventssøndage kl. 16.00. Den første koncert **27. november** (som en del af kulturmåned) byder bl.a. på et af musikhistoriens absolutte mesterværker: Mozart's Eine Kleine Nachtmusik. Af Mozart spilles også Salzburger symfonien.

Umiddelbart har Corellis Concerto Grosso opus 6 nr. 8 ikke meget med jul at gøre, men den har tilnavnet »julekoncerten«, og jo flere gange den forbindes med jul, jo mere julelignende bliver den.

Det sidste værk på programmet er Bachs dobbeltkoncert for to violiner og orkester. Der tages en beskedent entré på 40 kr. til denne koncert (børn og unge under 25 som altid gratis).

Julen varer længe

Sådan synger vi i hvert fald, men sandheden er, at julen varer ganske kort i musikalsk henseende. Masser af julemusik bliver sjældent fremført, fordi det hele er overstået, før vi får begyndt, og Jesu fødselsdag d. 25. december, hvortil det meste af musikken er skrevet, byder jo normalt kun på én enkelt gudstjeneste.

Ved koncerten **2. søndag i advent** kl. 16.00 fremfører Rita Jacobsen, sopran, og Mikael Ustrup, orgel, noget af den jule- og adventsmusik, der ellers ikke ville være blevet opført. Gratis adgang.

Traditionel julekoncert

Den tredje koncert i denne lille trilogi er

med Mariagerkoret og Kirkens Kor og organist.

Koncerten finder sted 3. søndag i advent **d. 11. december** kl. 16.00, og der er gratis adgang.

Beatles og Rolling Stones

Jeg er til Beatles og bestemt ikke til Rolling Stones. Skulle jeg vælge, gik jeg til en koncert med Beatles (hvis ikke det var fordi halvdelen af gruppens medlemmer er døde, og de spillede deres sidste koncert i midten af 60'erne), men Rolling Stones kunne jeg aldrig finde på at gå til koncert med.

Andre har det omvendt. Men jeg går til koncerter! Jeg prioriterer bare mellem dem!

Er der så liv i fjorden?

Tja jo ja bum bum - som en kendt politiker en gang sagde.

Der er lige præcis så meget liv i kulturlivet rundt omkring fjorden, som borgerne/publikum giver det.

Kulturtiltagene i vores område skal ikke primært trække deres publikum fra Horsens og Kolding, men herfra.

Lad være med at vente!

Måske står Michael og Anna Anchers hus ikke til evig tid.

Prioriter! Men prioriter for en gangs skyld musikken, så vi ikke står efter november med bøjet hoved og spekulerer på, hvad vi nu havde måttet strække våben for.

Vær med til at vise, at de tiltag, som mennesker serverer på diverse sølvfade, ikke er spildt arbejde, men at vi også i en kommende meget større kommune kan have et bredt kulturtilbud, hvad enten det er Beatles eller Rolling Stones.

Der er jo selvfølgelig også den mulighed, at folkene omkring Mariager Fjord er så kulturløse, at Nej det kan da umuligt være sandt!

Af organist Mikael Ustrup

Gensyn med Uganda

Anne Toubøl blev i august 2002 udsendt som volontør af Folkekirkens Nødhjælp til Uganda. Her skulle hun både se og føle, hvad det var for problemer, de havde i Afrika og opleve, hvordan hjælpen når ud til selv de fjerneste landsbyer. Det skrev hun om i flere artikler til vores kirkeblad og til forskellige aviser, ligesom hun efter hjemkomsten tog ud til skoler og konfirmander og holdt foredrag og viste lysbilleder. Nu tre år efter har hun ved aften- og feriearbejde tjent og sparet op, så hun igen kunne tage ned til de familier, hun besøgte dengang.

Det sårbare gensyn

Siden jeg for 3 år siden kom hjem efter mit første møde med Uganda som volontør for Folkekirkens Nødhjælp, vidste jeg, at jeg ville af sted igen. Men da tiden nærmede sig afrejsen, opdagede jeg, at forventningens glæden slet ikke var der på samme måde som sidst. For modsat sidste gang vidste jeg nu, hvad jeg kunne forvente at møde.

Hovedformålet med rejsen var, sammen med en veninde, at besøge de to familier, hvor jeg tidligere havde boet. Det gik derfor op for mig, at jeg måske slet ikke havde lyst til at finde ud af, hvordan tingenes nuværende tilstand var. Var nogle af dem blevet syge? Havde de mistet deres forældre? eller deres hjem? var høsten slået fejl, eller var nogen af dem måske endda døde?

Risikoen for at noget af dette kunne være sket er stor i et land som Uganda. Havde jeg lyst til at sætte mit vellykkede førsteindtryk på spil ved denne rejse? Men det var jo netop derfor, jeg i sin tid havde ønsket at rejse som volontør. Jeg ønskede jo at få så oprigtigt et indtryk af et andet folk, som man nu kunne få på 4

Byggeriet af Marias nye hus er gået i stå.

måneder. Derfor måtte det også være målet for denne rejse, nemlig at følge op på, hvad der på godt og ondt var blevet deres skæbne. **Uganda var både blevet min svaghed og fascination.**

Jeg var derfor meget spændt, da jeg igen befandt mig i en af LWF's (Lutheran World Federation) firehjulstrækker, der bumlede afsted på hullede ødelagte grusveje, langs med uendelige bananplantager, bjerge og små ler/murstenshuse for at bringe mig langt væk fra den almindelige civilisation og ud til min tidligere værtsfamilie på landet.

Da jeg endelig genså dem, var jeg ikke længere i tvivl om, hvorfor jeg havde ønsket at komme tilbage. Gensynsglæden var stor, og jeg må indrømme, at der græd jeg! Heldigvis var den umiddelbare status, at alle havde det godt. Vi havde valgt at tilbringe 5 dage hos familien, og

Marias hus i Kisaayi. Her bor 6 mennesker.

det var endnu engang imponerende atter at befinde sig i den ugandiske kulsorte nat med et væld af stjerner, uforstyrret af byens evige lys.

Det var mærkeligt at være tilbage. Alle var glade, og alle lignede heldigvis sig selv. Især Fred, en dreng på nu 19 år, som jeg snakkede rigtig godt med sidste gang, og som er en utrolig klog, sød og god fyr, var helt rundt på gulvet. Jeg havde skrevet med både ham og Maria, og det var rart at se, at brevene var nået frem sammen med billederne.

En person manglede dog - Peter Ulrik! Jeg begyndte at blive nervøs for hans skæbne, men de fortalte så, at det havde vist sig, at en ekskone til en søn, som Maria har, og som bor i Jinja (en by et stykke øst fra Kampala) var den mor, der havde afleveret ham i sin tid uden for Marias dør, den gang de boede der. Nu havde de så fundet ud af det, så Peter (som han stadig hedder, men ikke Ulrik, da det vist er for svært at udtale) er kommet tilbage til faderen.

Han bor i et meget bedre hus der og har meget bedre muligheder, end han ville

have her i landsbyen. Maria ønskede dog, at jeg, hans »reservemor«, skulle se ham igen, så hun havde arrangeret, at hans stedmor skulle tage den lange vej helt ud til os!

Men lige som første gang gav dette besøg også et indblik i den sorgelige og alvorlige side af tilværelsen. Nabodrengen Fred havde mistet sin mor på grund af AIDS. Han boede derfor nu sammen med sin AIDS-syge far og to yngre brødre, der måtte blive hjemme fra skole for at passe faderen og klare de huslige pligter. Fred kunne af samme grund heller ikke gøre sin uddannelse færdig, da der ikke længere var penge til betaling for skoleopholdet. (Skolegang i Uganda er ikke gratis, som i Danmark).

Murstenshuset, som min »mor« Maria var begyndt at bygge under mit ophold for 3 år siden, var kun blevet til et fundament af en halv meters højde. Murstenene og sandet til cementen lå i bunker rundt omkring og havde tydeligt været urørt i årevis. Der var simpelt hen ikke penge til at færdiggøre projektet. Lige som sidst var vandmangel stadig et

Anne med »hittebarnet« Peter Ulrik.

stort problem. Folk hentede stadig urent muddervand fra små vandhuller. Maria fortalte, at der ikke længere var penge nok til at fortsætte det vandtanks-projekt, som hun i sin tid på eget initiativ havde startet op.

Situationen var absurd. Et ugandisk murstenshus som Marias ville med 2-3 friske fyre kunne færdiggøres på under 2 uger. Med dette hus ville hun ikke alene kunne huse sine egne børn, men også andre, såsom Freds brødre, så de kunne vende tilbage til skolen og ikke dagligt omgås en AIDS-syg far.

Jeg var lettet og glad for efter 3 år igen at få chancen for at gense disse mennesker, der heldigvis alle viste sig at have det godt. Smilene og glæden var at mærke overalt. Jeg ved, at disse mennesker altid vil tilhøre dette materielle primitive landsbyliv; men man tændes af deres egen iver og indsats for at ændre på visse faktorer, som f.eks. en fremtid i et murstenshus, muligheden for at kunne tappe rent vand og måske få en uddannelse, så de kan sikre deres egen og deres families fremtid. Visioner, der bestemt ikke er umulige.

Anne Toubøl

Sogneindsamling til landsbyen Kisaayi

Hvem vil være med til at hjælpe landsbyen Kisaayi i Uganda, så de kan få bygget en vandtank, få bygget huset færdigt, således at Maria Nabukenya, der er uddannet rådgiver for Lutheran World Federation (LWF), bedre kan hjælpe HIV/AIDS-syge samt børnefamilier - og, hvis der kommer penge nok ind, betale for skolegangen til de børn i landsbyen, der ikke har råd?

Anne har ved sit andet besøg i landsbyen skabt kontakter i Uganda, der sammen med Folkekirkens Nødhjælp kan sikre, at de indsamlede penge kan nå frem til landsbyen Kisaayi. Derfor har vi besluttet at starte en indsamling her i sognet til dette formål. Du kan give dit bidrag mærket »Uganda« til sognepræst Knud Erik Lægsgaard, kirketjener Gitte Kløcher Christensen eller et menighedsrådsmedlem eller indsætte det på konto 7230 1331079 i Østjydsk bank. Så vil vi senere her i kirkebladet fortælle, hvordan det er gået med projekterne.

Peter Ulrich Toubøl

Kirketjenerhilsen fra

Hawaii
m.m.

Naturoplevelser

Gode venner inviterede mig til Hawaii, og det sagde jeg ikke nej tak til, så en del af ferien tilbragte jeg dér.

Hawaii'erne består, som ordet fortæller, af mange øer. Jeg befandt mig på Oahu og kom på tværs op ad på øen og langs kysten på den østlige del. Palmebladene svajede i vinden, og bølgerne skyllede ind, så surfere kunne ride på bølgerne, for Hawaii er bl.a kendt som et godt surfested (jeg afholdt mig fra at prøve). Derimod snorklede jeg rundt og så efter - og så fisk! Det var en spændende oplevelse at være så tæt på, og modigt føltes det også.

Jeg så vulkankraterer udgøre klippebjergelandskab, og masser af skønne strande (med sol!), anderledes natur med specielle træer (kanonkugle-træ og pølse-træ for eksempel) og blomster. Der er tradition for, at gæster hilses velkommen med en lei (en blomsterkrans) og det var jeg også så heldig at få fornøjelsen af, - lavet af nogle særlige duftende blomster. Der var ananasplantagen DOLE, der var et regnskovsområde (tænk - på Hawaii findes et af de mest regnfulde områder i verden, det blev jeg forundret over), der var storby - hovedstaden Honolulu med skyskraber efter skyskraber og motorveje og butikker (også turistbutikker...).

De riges otium på Hawaii

Jeg boede privat på en slags ældrecenter, da det var mine gæstfrie værter bo-

sted. Så jeg så, hvordan rige, i alt fald velstillede, kunne leve deres otium. Pæne omgivelser, springvand, bassin med fisk, store opholdsstuer, spisesal med »tjenere« og valgmuligheder på menuen - og fritflyvende gråspurve-lignende fugle, der fløj ind (og ud) af de åbne vinduer. Også sundhedstilbud med ældregymnastik og »qui gong« (åndedræts- og koncentrationsøvelser), som de ældre selv stod for. Eller hvad med bridge og andre spil, film og mulighed for kørsel med centerets bus til byen? En gang om måneden var der candlelight-dinner med pyntede borde, tjenerne også ekstra velklædte og musikalsk baggrundsmusik - helt live!

»Mit hjerte smiler«

Inden jeg tog af sted, spøjte jeg lidt med, at jeg skulle til Hawaii og synge, og det skulle jeg altså. Det var for at præsentere lidt udefra. Min søster, som jeg rejste med, fortalte om Grønland, hvor hun bor. Og mit danske bidrag var et par engelske sange (sunget af den pære-danske herself!). OG for nu at lade dem få fornøjelsen af at høre et så anderledes sprog, også en dansk sang, og hvilken anden end »Mit hjerte smiler« (ny bryllups-salme) med tekst af Knud Erik og melodi af Mikael, så det var Mariager-toner...

At føle sig anholdt skønt »uskyldig«

Rutemæssigt gik turen over Milano i Italien, så Atlanta, Phønix og Honolulu... mange op- og nedture... flyvemæssigt. Flyveturen over land, det at se verden deroppefra, var også spændende ople-

velser, flyve mellem de hvide »vatskyer«, blive forsinket pga. storm og derfor flyve rundt, indtil det var muligt at lande. Gå, løb, stress i lufthavne (hvoraf nogle var en hel kunststilling, så lidt fik vi ud af ikke at tage lufthavnstoget, men gå i stedet for), og tæk var der masser af... bagagen, os selv, af med sko og sommerhat, og så ellers i kø igen og igen. Sådan en rigtig lang kø; hvor det dog tog sin tid... Og så dette her persontjek, med »strålepinden« hvor man føler sig som anholdt, og dog er ganske uskyldig (i denne sammenhæng)... ja, det var ubehageligt, måske fordi man ikke lige har prøvet det før.

Rejse er liv - - - liv er rejse

Her bagefter lidt tanker, om at rejse, om hvor forskellige vi mennesker er, og hvad vi begejstres for, om at det ikke altid handler om at komme langt væk. Men ferie handler jo ofte om både et frisk pust, det anderledes fra hverdagen, og som der også skrives om, tiden og nærværet til at være sammen som ofte forsømmes/forsmåes i hverdagen i for nogen en for travl hverdag. Jeg fik så absolut en anderledes feriemulighed, MEN jeg er af den slags der (især) nyder at være hjemme igen. Og hjemme er det i Mariager, med mine børn omkring mig og gode venner og kollegaer. At føle sig godt tilpas, og fri til at synge, når jeg cykler af sted, fordi jeg bare ikke kan lade være. (Begejstres for god musik og nye sange....., begejstres i det nære miljø,... - at

være... som nogen gange lykkes bedre end andre gange...)

H.C. Andersen citeres jo for sætningen »at rejse er at leve«, men hvorfor ikke se på det som at livet er en rejse... og med inspiration fra samtale med KE (Knud Erik), at selve rejsen i sig selv er rejsen værd...

At være til stede med alle sine sanser, fornemme de indtryk, der er om én... lige fra duftende blomsterkrans til Mariagers fjordvand.

Sommerhilsen fra kirketjeneren

Tak!

Igen i år fik vi fornøjelsen af de sponsorerede blomster fra Kirkepladsens blomster til den årlige sommerfest, som det endnu engang lod sig gøre at holde i præstegårdens gård. Hermed mange tak for blomsterne. De var til glæde for alle, der deltog.

Og til høstgustjenesten bliver der igen pyntet med kornneg fra bl.a. Arne Jacobsen (Munkhøjvej) ved Mariager. Det er dejligt at det kan lade sig gøre, og hermed også tak til dig.

På kirkens vegne; venlig hilsen *Gitte*

Øjskoleaftener

Tirsdag den 4. oktober

Georg Metz: Vi fremmede og de andre.

Tirsdag den 15. november

Frans Ole Overgaard og Bjarne Haahr: Da revyen gik i krig.

Tirsdag den 17. januar

Thorkild Simonsen: Fra maler til minister.

Tirsdag den 21. februar

Runa J. Kähler: Kærlighedens fire årstider.

Tirsdag den 21. marts

Bent Lumholt: Kvinde- og mandeskæbner i ord og toner.

Sangarrangementer i efteråret

Tirsdag d. 27. september

kl. 19.30-21.30 i Sognegården

Tirsdag d. 25. oktober

kl. 19.30-21.30 i Sognegården

Tirsdag d. 22. november

kl. 19.30-21.30 i Sognegården

Søndag d. 2. oktober:

Gelænderlærker medvirker ved højmessen kl. 10.00

Søndag d. 30. oktober:

Gelænderlærker medvirker ved højmessen kl. 10.00

Søndag d. 27. november:

Gelænderlærker medvirker ved højmessen kl. 10.00

Søndag d. 11. december:

Julekoncert kl. 16.00

*Med venlig hilsen
Organisten*

Indsamling til kirkebladet

Kirke & Sogn vil fortsat have behov for en ekstra indsprøjtning i form af pengegaver. Det er bl. a. de frivillige indbetalinger, der bidrager til, at vi kan lave farvetryk.

Indbetalinger kan foregå til enhver tid.

Et beløb kan fra eget pengeinstitut eller fra »homebanking« overføres til kirkebladets konto: reg.nr.: 7230 konto nr.: 80473877.

Beløbet kan sendes på check til Sognepræsten eller indbetales direkte i Østjysk Bank.

Men husk navn og adresse, så vi kan sende vores brevkort som tak!

Maskinstormer / *naturelsker* i septembersol

Jeg har altid haft en lidt blandet følelse overfor tekniske vidundermidler - jeg er - næsten - forhenværende maskinstormer, hvilket vil sige, at jeg ikke hopper på hvad som helst, men i dette tilfælde, hvor jeg kan sidde ude i den vidunderlige, bagende sensommersol og skrive mit bidrag til efterårets kirkeblad på en bærbar computer - tja, så har jeg faktisk overhovedet ingen forbehold - - -

Det har været fuldstændig fantastisk at være til i disse varme og livgivende sensommerdage her i starten af september - vi savnede dem voldsomt i august - og troede, at nu var den sommer forbi, som ikke havde været så fantastisk, som vi havde ønsket. Det har i mange år nærmest været en naturlov, at når skolen startede, så kom den hedebølge, der næsten gjorde det umuligt at sidde i et klasseværelse og lytte til og deltage i undervisning - vi er endda nogle stykker, der kan huske, at vi fik varmegferie, fordi temperaturen i lokalet var over en tilladelig grad - men det er vist »over de dage«, hvor man tog den slags hensyn - nu er effektiviteten jo altid i højsædet, man skulle jo nødtigt spilde tiden!!

- - - men, det er faktisk, det jeg gør, hvis man måler det med effektiv tid. Jeg sidder nemlig og fabulerer over den næsten forgangne sommer og de oplevelser, den har givet - alt mens jeg nyder synet af vort »husegern«, der i øjeblikket farter i skarpt trav mellem hasseltræerne og en japansk vandgran, hvor den røde skønhed af uransagelige

årsager har besluttet sig for at gemme nogle nødder til en slags forråd ved foden af træet.

Vi har jo før i disse spalter delt forundringen over egernets skødesløse opbevaring af vinterens forråd - at den graver nødder ned hist og pist og glemmer, hvor de er - hvorpå den bliver lykkelig, hver gang den finder et af sine steder - og dette sted så ikke er invaderet og tømt af de mere effektive mus, der åbenbart har en betydelig bedre »snude« end det legesyge egern. Det virker, som egernet ikke ejer alvor i livet - det ser ud, som det leger i alle sine gøremål - ansvarsløst, ubekymret og lykkelig - man kan næsten blive misundelig - -

Tordenbrag og lynnedslag

Jo mere jeg tænker på det, jo mere heldigt er det, at jeg overhovedet kan skrive noget til kirkebladet - og det

ville jeg ikke have kunnet, hvis ikke vi havde haft en bærbar (oh, disse tekniske vidundere!!) - for sagen er, at lynnedslag natten mellem torsdag og fredag i starten af september gjorde det af med både telefon og computer netop i de vitale dage, hvor kirkebladet skulle skabes og kreeres - og de reparerende virksomheder kunne netop ikke nå at klare sagen lige nu og her - såh, længe leve *den* moderne teknik, der er uafhængig af vejrlig og naturkatastrofer!! Tilfældigvis opholdt vi os omtalte nat i vort hus på skovparcellen i Alstup Krat, og jeg skal love for, at naturkræfterne havde frit spil den nat - torden og lyn supplerede hinanden som det perfekte par, de spurgte og gav svar uden ophold - det var som at befinde sig i en selvsupplerende cyklus, der ideligen gav næring til større brag og glimt skoven rundt. Luften var tung og fugtig den følgende morgen - og så kom sensommeren for fuldt drøn med varme og skønhed.

Overdådighed

I meget »gamle dage« boede vi i Gl. Rye, hvor vi var omkranset af tyttebær- og blåbærbakker, og hvor vi hver sensommer plukkede og plukkede og plukkede, så kælderens bughede af glas på glas med disse lækre bær.

I dag er vi mere »moderne« - vi har ganske vist blåbær på skrænten i Alstup Krat, men det er ligesom ikke helt den rette biotop, for den bærer ikke særlig rigt - kun til lidt småpluk, når man alligevel går en lille tur og ser efter noget spiseligt - men i præstegården har vi hele tre rigtbærende amerikanske blåbærbuske, og de forstår at bære. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor de hedder blåbær, for de er overhovedet ikke i familie med de

»rigtige« blåbær, idet de slet ikke afgiver den karakteristiske blå farve på fingrene, når man plukker - men det er dem, man kan købe under navnet blåbær, når man køber dem i forretningen - - - men hvorom alting er, så har jeg og mine børnebørn plukket kilovis af disse bær, som vi konsumerer med sukker og fløde eller omsætter til lækker syltetøj - og børnene er ret ligeglade med, hvilken nationalitet de har, for de elsker dem bare!!

Sensommerfarver -

Det er ikke den eneste overdådighed i denne skønne sensommer - de brændte og gyldne farver, der er fremherskende i floraen på denne tid, er smukkere end nogensinde - måske fordi de har fået lidt ekstra varme og sol, før det hele er forbi - endskønt forbi - - tj, noget lever jo videre blot i anden forklædning - tag f.eks. solsikkerne!

Hvert forår sår vi nogle solsikker i potter, som vi så sætter ud i et par rækker rundt om urtehaven. Det har vi gjort i nogle år, og det betyder jo, at en del frø falder ned i jorden, hvor de har stået, og selv om de fleste går til eller bliver spist, så er der altså også nogle, der overvintrer og spirer, når jorden er varm nok. Det har resulteret i, at vi har mange solsikker, der selv bestemmer, hvor de vil stå - og det får de lov til, så indretter vi urtehaven derefter - - men de spreder sig også til andre steder, f.eks. har fire frø fundet vej til ungerne sandkasse, og der er nærmest gået sport i at passe på, at ingen kom til at gøre dem noget, når der blev bygget sandslotte, og derfor står de nu i fuldt flor med de solgule ansigter nikkende og vippende mildt ned mod ungerne, når de leger i kassen.

For resten er der et sandt eldorado af blomstrende blomster og buske om-

kring den sandkasse. Da vi anlagde terrassen, som er hævet et par meter over jorden, placerede vi netop sandkassen foran, således at vi kunne holde øje

med ungerne samtidig med, at vi gjorde os det behageligt på terrassen. Vi syntes imidlertid også, at de små pus skulle være lidt i læ, så vi plantede dels en duftbølle og dels nogle sommerfuglebuske omkring sandkassen - og enhver, der kender en sommerfuglebusk vil vide, at den kan man faktisk sidde og nyde synet af i timevis, når den besøges af adskillige, forskellige, smukke sommerfugle i alle mulige - og umulige! - farver - og hver af buskene har deres egen farve, så det er et sandt farveorgie.

- og edderkoppespind

Mellem alle blomster, i alle hjørner, midt i den blå luft - kort sagt overalt går der fine, fine tråde, der holder de tusinder og atter tusinder af spindelvævstynde spind - en anden af naturens ubegribeligt smukke »blomster«, hvis mage ikke findes - og særligt hvis de er draperet med naturens egne ædelsten - duggens små perler. - - Så får være, at det kribler og krabler lidt i hår og skæg, når man er på svampejagt mellem væltede kæmpestammer, hvor spindene kan blive meget store, fordi der sædvanligvis ikke er nogen til at forstyrre spinderiet.

Det har været ganske mærkeligt og anderledes at gå på svampejagt i år, idet skoven jo sine steder er forandret til

ukendelighed - vi oplevede faktisk at »fare vild«, forstået på den måde, at fordi vi skulle kravle og krybe over og under så mange væltede træer for at nå

vort svampested, så vi kom helt ud af kurs og endte et ganske andet sted. Man tager jo sædvanligvis landkendning efter nogle bestemte markante ting i et landskab, og når disse ting så er borte, ja, så ser det hele altså ret anderledes ud - - men, men vi fandt vort sted og drog

hjem med 4 kilo blomkålsvamp, som så absolut er vores foretrukne svampedelikatess, men den er også sjældent og sjældent lækker - -

Solen er gået bag træerne nu - den er jo noget lavere her hen på året - måske skulle man overveje at fælde de to-tre store graner, der netop er for store på denne tid, så kan man forlænge soltimerne en anelse herude i den stille skov, hvor musvitterne har fundet sig et nyt godt madsted - de sidder ganske enkelt i et solsikkehoved og spiser! Raven »gør« sin mærkelige lyd, eger-net er forsvundet og om lidt kommer ugerne og holder os ved selskab - det er vist nødvendigt at finde en trøje, for det er jo september, og når solen helt forsvinder, bliver det køligt på ryggen - men vi vil have det hele med - det sidste lys og de sidste stråler fra den nedgående sensommersol - -

Godt efterår!

Britt Lægsgaard

I sidste nummer af Kirke og Sogn bragte vi en af den 6-årige Jacob Ovesens detaljerede tegninger fra Det Nye Testamente. Her bringer vi endnu én, spækket med symboler og med spændende fantasi.

I tegningen er symboler for troen, håbet og kærligheden. Nadverens sakramente med Kristi blodsdråber og dåben med Helligåndens flammer.

Siden sidst

Døbte

Nickolaj Nedergaard Lande Andersen
 Frida Kjær Sørensen
 Andrea Bach Svanholm Pedersen
 Alexander Dich
 Freja Damkjær Rasmussen

Magnus Xander Hornemann Poulsen
 Marcus Alexander Jensen
 Smilla Marie Hansen
 Marcus Bugge Raasdal Jensen
 Christian Randrup-Thomsen

Viede og Kirkelig velsignede:

Helle Tove Skovgård Andersen & Per Larsen Christensen
 Ane Borgbjerg Jensen & Klavs Christian Verholt
 Nanna Gram Nielsen & Nils Magnus Yde Thomassen
 Chanette Sørensen & John Hemdrup Jakobsen
 Gina Gjerding Gregersen & Gregers Juul Hansen
 Mette Kirk Hjortshøj & Rune Ellegaard Lyngsø
 Anette Harboe Henriksen & Frank Tollestrup Jensen
 Charlotte Hjortshøj Johansen & Claus Johansen
 Mette Camille Houmann & Stefan Bech Nielsen
 Lone Olesen & Jan Hilmar Kristensen
 Kristina Ahm Pedersen & Allan Sørensen
 Heidi Elkjær Søndergaard & Jan Skovbo Nielsen
 Christine Vendelbo & Jacob Højrup Nielsen
 Christina Stryhn Sørensen & Hans Christian Skøtt Andersen
 Annette Kammergaard & Jacob Juul Nielsen
 Elin Berith Andersen & Poul Erik Andersen

Begravede

Arne Olesen
 Jørgen Jørgensen
 Ellen Johansen født Nielsen
 Sigfred Larsen
 Peder Jacob Rasmussen
 Marie Pedersen født Nielsen
 Jensine Kirstine Markussen født Bugge
 Anna Lise Stapelfeldt født Jensen

Edith Helene Jakobsen
 Kristian Anton Andreassen
 Frede Søvsø
 Ellen Margrethe Skjellerup født Jensen
 Freddy Henning Kristensen
 Bente Bødker født Jensen
 Inga Lykke Platz født Refsgaard
 Mette Kathrine Terp

Adresseliste

Sognepræst	Knud Erik Lægsgaard, Fuglsangsgade 3	Tlf. 98 54 11 53 kel@mariagerkirke.dk
	Træffes bedst tirsdag-fredag kl. 11-12 eller efter aftale.	
Kirkegårdsleder	Lennart Jørgensen, træffes i arbejdstiden på (eller på kirkegården). Privat. Kærbybrovej 3, 9550 Mariager	Tlf. 98 54 15 35 lennart@mariagerkirke.dk Tlf. 98 54 21 00
Kirketjener	Gitte Kløcker Christensen, Havnegade 18 C, 9550 Mariager	Tlf. 98 55 06 07 Tlf. 24 24 40 97 gitte@mariagerkirke.dk
Organist	Mikael Ustrup, Digtervænget 55, 9550 Mariager	Tlf. 98 54 19 98 mikael@mariagerkirke.dk
Menighedsrådsformand	Peter Ulrich Toubøl, Bjerregårdsvej 4	Arbejde Tlf. 98 54 15 42 Tlf. 98 54 15 59 mhr@mariagerkirke.dk
Kirkeværg	Jørgen Kruse, Vestparken 28	Tlf. 98 54 11 60
Kasserer	Lene Smidt, Vellinggårdsvej 2A, 8970 Havndal	Tlf. 96 68 63 22
Kirkens hjemmeside	www.mariagerkirke.dk	

Peter og ilddåben

En dramatisk kirkefortælling
fremført af skuespilleren
Caspar Koch

**Torsdag den 27. oktober kl. 20.00
i Mariager Kirke**

Da Jesus møder Simon første gang,
siger han: »Du er Simon. Du skal kal-
des Kefas!«. (Det vil sige Peter).
Sådan møder vi Simon Peter i Lukas-
evangeliet, og det er baggrunden for
Caspar Kochs dramatiserede
fortælling i to akter med lyd, lys,
billeder og salmesang.

Alle er velkomne - fri entré.
Arrangør: Mariager & Hem menigheds-
råd samt Pinsekirken.

Støt indsamling til Uganda

Læs Annes beretning »Det sårbare gensyn« i bladet side 20.

*Gensynsglæ-
den var stor,
og en ged
blev slagtet
til aftenens
måltid.*